

κόμη διατήρει ἅπασαν τὴν λαμπρότητά της, οἱ δὲ μέλανες ὀφθαλμοὶ τῆς διέλαμπον ὑπὸ πυρὸς νεανικοῦ, τὸ ὄποιον οὐδὲν ἀφῆρει ἀπὸ τῆς πλήρης γλυκύτητος κα-
νονικά χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου τῆς. Τὸ λευκὸν αὐτῆς περιετῆθη τῇ ἡρμοῇ θαυμαστικῶς, ἡ δὲ μέλαινα αὐτῆς ἐσθῆ: ἐλέπτυνε τὸ μέλλον στερογύλον ἀνάστη-
μά της, καὶ πᾶντα εἰς τὴν θῆαν χεῖρα λεπτοφυῆ καὶ λευκῆν. Ἡ Μαργερῖνη δὲν ἦτο μὲν κυρία μεγάλη, περιωπῆς ποιοῦσα ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἀξίερατος ἰδιωτικῆς, εἰς τὴν δὲν ἤθελε εἰς ἀποδώσει ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ὅσον αὐστηρῶς καὶ ἂν ἤθε-
λεν ἐξετάσει τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου τῆς.

Τὸ κάλλος τῆς Μαρίας καθήμενης περ' αὐτῆ ἔχα-
ρακτηρίζετο ἀπ' ἐναντίας διὰ μεγάλης διακρίσεως μορφῆς καὶ τρόπου.

Οἱ ἀγορασταὶ ἠθάνοντο δυσκόλῃν καὶ συγχι-
νησιν συμφωνούντες μετὰ τῆς νεανίδος, ἥτις ἐφαίνετο ἀληθῆς βασιλίσσα, περὶ τῆς τιμῆς τῶν ὑλισμάτων. Συ-
νενοῦντο προηγουμένως κάλλιον μετὰ τῆς Μαργερ-
νῆς, ἀλλ' ἅμα ἤκουον τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τῆς μαθῆ-
τρίδος καὶ ἔβλεπον τοὺς χαριέτας φιλοφρονητικοῦς τρόπους τῆς, πρὸς αὐτὴν ἀπευθύνοντο πάντοτε κατὰ προτίμησιν. Ἡ Μαρία συνωκείωθη πρὸς τὸ νέον αὐ-
τῆς ἐπέγγελμα μετὰ τόσης εὐκολίας, ὥστε ἡ Αἰ-
κατερίνα ἔμενεν ἐκστατικῆ, δὲν προσθέτομεν ἐν-
ταῦθα καὶ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἡ Μαρία, ἅμα τῇ ἐπιούσῃ τῆς ἐλευσεώς της, ἀναπλήρωσε μέθυσον τινα καὶ προπέτην γέροντα, ὅστις ἤρχετο καθ' ἐσπέραν τὸ νακτοποῖη τὰ ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ καταστήματος, διότι ἡ Μαργερῖνη, καθὼς ὅλοι αἱ ἰδιώτιδες τῆς ἐπο-
χῆς ἐκείνης, μόλις ἐγίνωσκε ὀλίγην γραφὴν καὶ ἀνά-
γνωσιν οὐχὶ τόσον εὐδιάκριτον.

Ἐκτὸς τῆς ὥρας τοῦ γεύματος, τὸ ἐπιλοιοῦσι τῆς ἡμέρας διήρχοντο ἐργαζόμενοι ἐντὸς τοῦ καταστήμα-
τος, ἀλλ' ἄνευ μεγάλου κόπου, καὶ μετὰ τῶν πολυα-
ρίθμων διασκευῶν προσερχομένων ἐκ τῆς ἀκατα-
παύστως ἀνανεομένης παρουσίας τῶν ἀγοραστῶν. Τὴν δ' ἐσπέραν ἦτο ἡ στιγμή τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἀναψυχῆς: ἐνῶ ἡ Μαρία ἐτακτοποιεῖ τὰ ἐμπορικὰ βι-
βλία ἢ ἐργάζετο τι διὰ τῆς βελόνης, ἡ Αἰκατερίνα, τὴν κάλσαν ἔχουσαν εἰς τὰς χεῖρας, συνδιελέγχετο μετὰ τῆς νεανίδος περὶ μυρίων πραγμάτων, ἀφ' ὧν αὐτὴ ἐπὶ το-
σοῦτον χρόνον ἦτο ἀποκλεισμένη. Ἡ ἐντελής ἐπὶ τοῦ βίου ἀγνοία της ἐξέπληττε διὰ τῆς ἀπλοϊκότητός της καὶ αὐτὴν τὴν ἀπλοϊκότητα τῆς ἀγαθῆς ἐμπορίας. Αἱ συνδιαλέξεις αὐταὶ διήρχον μεχρὶ τῆς ὀγδόης ὥρας, τὸ δειπνον τὰς διεδέχτο ἄνευ διακοπῆς, ἡ δὲ ἐνίστη ἦτο ἡ ὥρα τῆς ἐσπερινῆς προσευχῆς, ἥτις ἐγίνετο ἐν κοινῷ ἐνώπιον σαυροῦ ἐξ ἐβένου καὶ ἐλέφαντος. Τότε αἱ δύο φίλαι ἀπεσῶροντο ἐκάστη εἰς τὸν κοιτῶνά της, ὅπου δὲν ἐβράβυον ν' ἀποκοιμηθῶσιν εὐτυχεῖς καὶ γαλήνιοι.

Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Μαρία εἰσῆλθε εἰς τὴν κυρὰν Μαργερῖνην ἦτο δευτέρα: τὸ δὲ σάββατον δὲν ἐνόησεν ἡ νεανὶς πότε ἡ ἐβδομάς εἶχε φθάσει εἰς τὸ τέλος της. Ὁ χρόνος ἐπέτα ἤδη διὰ τὴν νεανίδα μετὰ ταχύτητα ἡ δὲν εἶχε γνωρίσει οὔτε εἰς τὸ μοναστήριον, οὔτε πλησίον τῆς σκληροκαρδίου ἀδελφῆς τοῦ ἐπισκόπου.

— Ἀπόψε, τέκνον μου, εἶπεν ἡ κυρὰ Μαργερῖνη ὅτι ἡ Μαρία χιτομάζεται, κατὰ τὸ σῆμα, γὰρ καθῆσθαι ἐνώπιον τῆς τράπεζης, ἔχομεν ἄλλοι τινα καμωμένον παρὰ τὸν ῥάψωμεν περιετῆθαι καὶ τὸν κενθῶμεν περὶ χεῖρας. Ἀδελφὴ μου καὶ τὰ δύο της τέκνα θὰ ἔλθουν νὰ γευματίουν μαζί μας, κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ πρέπει νὰ φροντισώμεν νὰ τοὺς ὑποδεχθῶμεν καλά. Νὰ ἀπεκδυθῶμεν λοιπὸν τὰς ἐσθῆδας μας, νὰ μείνωμεν μόνον μετὰ τὰ περιετῆθια, καὶ νὰ καταβῶμεν εἰς τὸ ἀρτοκοπιὸν διὰ νὰ κατασκευάσωμεν ἕνα καλὸν καὶ μεγάλον πλακοῦντα: διότι ὁ ἀνεψιός μου Ἰωάννης τρελλαίνεται διὰ τοὺς πλακοῦ-
τας, καὶ δὲν εὐχαριστεῖται μὲ μετρίαν μερίδα. Ὁ ἀνεψιός μου εἶναι ἀξίερατος νεανίας, προσέθηκεν ἡ Αἰκατερίνα, καὶ ὅταν τὸν ἴδῃς, εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ σοῦ ἀρέσει.

Αἱ παρεῖαι τῆς Μαρίας περιεβλήθησαν ὑπὸ φλογερᾶς πορφυροειδοῦς ἐρυθρότητος, εὐτυχῶς ὅμως ἡ κυρὰ Μαργερῖνη εὐρίσκετο τότε εἰς τὴν ἐτέραν ἄκρην τοῦ ὀπισθοδόμου διότι ἄλλως ἡ ἀθῶα ταραχὴ τῆς νεανίδος δὲν ἤθελε τῇ ἐκρύψει. Δὲν εἶχε δὲ συνέλθει ἐν-
τελῶς, ὅτι ἡ Αἰκατερίνα ἤθελε νὰ τὴν βοηθήσῃ ν' ἀπεκ-
δυθῆ τῆς ἐσθῆδος τῆς, καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ ὑπό-
γειον, ὅπου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, εὐρίσκετο τὸ μαγειρεῖον καὶ ὁ κλιβανός.

Ἡ ἐσπέρα διήλθε μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πλακοῦ-
τος, κατασκευὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Μαρία ἐβοήθησεν τὴν κυρὰν Μαργερῖνην μετὰ νοημοσύνης καὶ ἐπιδειξιότητος ἥτις ἐξέπληξε τὴν ἔμπορον. Μετὰ ταῦτα ἀνέβησαν εἰς τοὺς κοιτῶνας των, ὅπου ἄρθοι ἀποπλύσεις ἐξήλειψαν τὰς λευκὰς κηλίδας τὰς ὁποίας τὸ ἄλευρον καὶ ἡ ζύμη εἶχον ἀποθέσει ἐπὶ τῶν εὐστάρκων βραχιῶν τῆς Μαρ-
γερῖνης, καὶ ἐγγράραξι ἐπὶ τῶν λεπτοφυῶν δακτύλων τῆς Μαρίας. Τοῦτου γενομένου ἐπορεύθησαν εἰς τὰς κλῖνας των. Ὀρείλομεν δὲ, ὡς πιστοὶ ἱστορικοὶ, νὰ ὁμο-
λογήσωμεν, ὅτι τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Μαρία ἀπεκοι-
μήθη μετὰ περισσοτέρας δυσκολίας ἢ ἄλλοτε.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παστελῶτ ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς ἐπροξένησεν οὐχὶ ὀλιγωτέραν κίνησιν ἢ μῆτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ συνδιελέγοντο ἀδιακόπως περὶ τῆς νέας μαθητρίδος: τῆς κυρᾶς Μαργερῖνης, τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀνυπόμονοι νὰ ἴδωσιν ἡ δὲ καρδιά τοῦ Ἰωάννου ἔ-
παλλε σφοδρῶς, χωρὶς αὐτοῦ νὰ γινώσκῃ τὸ αἴτιον τῶν παλμῶν αὐτῶν. Τέλος, ἡ τοσοῦτον περιπεσθῆτος πρῶτα ἐφθασεν ἡ κυρὰ Παστελῶτ ὑπῆγε μετὰ τῶν τέκνων της εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ αὐτοῖσι συνῆλθε τὴν Μαργερ-
νῖνην καὶ τὴν Μαρίαν. Ἡ Αἰκατερίνα συνῆλθε μετὰ τὸν ἀδελφὴν της καὶ τῆς ἀνεψίας της μετὰ τὸ ὄποιον αἱ δύο τελευταῖαι ἐχαιρέτησαν τὴν μαθήτριαν, ἥτις ταῖς ἀπήντησε διὰ μιᾶς ὑποκλίσεως, καὶ ἥτις ἐ-
κρυψε τὴν ἐρυθρότητα τοῦ προσώπου της ὑπὸ τὸ εὐχο-
λόγιον ὅπερ ἐκράτει εἰς χεῖρας. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰωάννης δὲν ἠθάνετο ἑαυτὸν ἡσυχον, καὶ ποτὲ δὲν παρεστῆθη μετὰ τὴν ὀλίγην προσοχὴν εἰς τὴν ἁγίαν λειτουργίαν. Παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς του, τὰ βλέμματά του ἐπίπτον ἀκουσίως ἐπὶ τῆς Μαρίας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας διευθύνθησαν εἰς τὴν